

[Paul Holt.]

Stilling til det Forslag, der kommer frem som Følge heraf.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Karlsson): Jeg vil paa Forslagsstillernes Vegne gerne takke for den hele og den delvise Tilslutning, som er givet til vort Lovforslag, og udtale, at der fra vor Side naturligvis ikke skal være noget til Hinder for at gaa ind i Forhandlinger om Enkeltheder i Forslaget. Det kommunistiske Parti har ikke forsøgt at tage Patent paa Lærlingelovgivningen eller paa at stille Ændringsforslag til Lærlingelovgivningen, fordi vi nu forelægger dette Lovforslag. Vi tager heller ikke Patent paa det, selv om det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansens Parti i 1940—41 overhovedet ikke vilde diskutere vort Forslag om Dyrtdstillæg. Naar vi i det hele taget stiller Forslaget, er det naturligvis, fordi det er et realitetsbetonet Forslag, og det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen stillede vel ogsaa sit Forslag sidste Aar, fordi han saa Mulighed for at faa det gennemført. Det kan jo ikke være rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at vi ikke skal stille positive Forslag, saa længe vi har den nuværende Regering. Det kan vel ikke være i fuldt Alvor, det ærede Medlem sagde det. Det kan vel ikke betyde, at det ærede Medlems Parti helt vil undlade at stille Forslag i det høje Ting i den kommende Tid. Det vil jeg næppe tro har været sagt i fuldt Alvor.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Dagskolen, talte det ærede Medlem om Mangelen paa Lokaler. Men det er ikke netop det, der er den største Hindring for Gennemførelsen af Dagskolen, idet der i de fleste Byer staar tekniske Skoler ledige om Dagen, medens der er overbefolket paa Skolen om Aftenen. Det vilde være en væsentlig Lettelse og en Fordel for disse Skoler, om Undervisningen blev fordelt over et større Tidsrum, om man fik indført Dagundervisning.

Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Julin har fulgt helt godt med i Udviklingen af Lærlingspørgsmaalet det sidste Par Aar. Det er ikke længere saadan, at man med blot en lille Smule Grund kan paastaa, at Loven af 1937 har skadet Mestrene, hvis ikke lige Mestrene selv paa de Omraader, jeg nævnte før, havde presset Tilgangen af Lærlinge til Fagene ned. Det ærede Medlem sagde, at Mestrene tager Lærlingene af ideelle Grunde. Jeg tror nu ikke, det staar saa haardt til for Flertallet af Mestrene. Verden er dog ikke styrtet i Grus, efter at

Lærlingeloven af 1937 blev gennemført. Som jeg paaviste, er Lærlingetallet igen naaet op paa de gamle Højder, og det skyldes, at man har faaet udryddet den bevidst tilstræbte Uvilje, som satte ind mod Loven i Tiden straks efter dens Gennemførelse.

Det ærede Medlem Hr. Steen sagde, at den, der tænker paa sin Fremtid, ogsaa ønsker at dygtiggøre sig. Deri er jeg fuldt enig med ham. Men de unge Mennesker skal ogsaa have noget at leve af i de 4—5 Aar, der gaar med at lære et Fag, og det kniber for Arbejderhjemmene at holde deres unge Sønner og Døtre i Lære, fordi det er saa bekosteligt. Der er ingen Agitation i at skildre Forholdene paa den Maade, det er en sandfærdig Skildring af Forholdene, som de er.

Saa vil jeg i øvrigt foreslaa, at man lader Lovforslaget gaa i Udvalg, hvor det kan komme til nærmere Behandling.

Leonhard Hansen: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Karlsson), at jeg i alt Fald er enig med ham i, at Loven af 1937 ikke har generet nogen. Jeg sidder i Lærlingevalget for Metalindustrien, har siddet der i 18—19 Aar og har fulgt hele den Bevægelse. Man har diskuteret den gamle Lov og den Lov, vi fik i 1937, og jeg husker ogsaa godt, at man i 1937 fra bestemte Sider, saaledes som det ogsaa er nævnt her, lagde Krudt under Loven og gjorde Forsøg paa at forhindre, at man fik den Tilgang af Lærlinge, som man skulde have. Det lykkedes kun en ganske kort Tid. I Dag er Tilgangen jo overordentlig stor, saa det er ikke noget Bevis for, at selve Loven er nogen Hindring. Det er ogsaa min bestemte Opfattelse, at man, om ikke lige nu i denne Tid, saa dog naar Tiden er inde til det, vil kunne faa gennemført denne Dagskoleundervisning. Skoleundervisning paa selve Lærestederne i fagligt Arbejde er man jo allerede inde paa mange Steder, saaledes at Lærlingene oplæres skolemæssigt ogsaa om Dagen paa selve Arbejdspladsen, og det er min sikre Overbevisning, at man vil gaa videre ad denne Vej for derigennem at uddanne en endnu bedre Arbejderklasse end den, som vi hidtil har haft, og som vi jo i Udlandet er blevet, skal vi sige rost for. Jeg er altsaa af den Opfattelse, at Loven af 1937 ikke har generet nogen.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Karlsson) sagde noget om, at jeg ikke mente det saa slemt, som jeg sagde det. Det, jeg har givet Udtryk for, er, at jeg for mit Vedkommende er utilfreds med, at man har taget andre Spørgsmaal med ved dette For-